EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 24.2.2017
COM(2017) 97 final

2017/0043 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi večletnega načrta za male pelagične staleže v Jadranskem morju in ribolov, ki izkorišča te staleže

{SWD(2017) 63 final}
{SWD(2017) 64 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Jadransko morje (geografski podobmočji 17 in 18 Generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju)[1] je pomembno podobmočje v Sredozemlju in pomeni približno tretjino skupne vrednosti iztovora[2]. Male pelagične vrste (ki plavajo blizu gladine) so pomemben del ribolova v Jadranskem morju, saj ribištvu v navedenem morskem bazenu prinašajo velik gospodarski dohodek. V Jadranskem morju sta najdragocenejši in najbolj iskani mali pelagični vrsti sardon in sardela.

Sardon in sardela pomenita skoraj ves ulov malih pelagičnih vrst,[3] pri čemer je sardon dragocenejša vrsta in gonilo ribolova. Veliko večino ujamejo italijanski in hrvaški ribiči v severnem delu Jadranskega morja. Edina druga država članica, udeležena v ribolovu, je Slovenija, katere ribiči ujamejo manj kot 1 % skupnega ulova, prav tako majhen delež ulova pa imata tudi Albanija in Črna gora.[3]

Ribolov malih pelagičnih vrst v Jadranskem morju zdaj ureja več pravnih okvirov na nacionalni, evropski in mednarodni ravni. Hrvaška, Italija in Slovenija so v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemlju, spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1626/94 (uredba o Sredozemskem morju)[4] sprejele nacionalne načrte upravljanja, ki zajemajo zaporne plavarice in pelagične vlečne mreže, tj. opremo, ki se uporablja pri ribolovu malih pelagičnih vrst. Na ravni EU je v skladu s triletnim načrtom za zavržke dovoljena omejena količina zavržkov[5]. Generalna komisija za ribištvo v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: GFCM) je na mednarodni ravni sprejela načrt upravljanja[6] in več izrednih ukrepov[7].

Kljub tem ukrepom za upravljanje pa najnovejše znanstveno mnenje kaže na to, da se sardon in sardela v Jadranskem morju še vedno čezmerno izkoriščata ter da se bodo staleži verjetno še naprej zmanjševali. Stanje se poslabšuje, saj se odmikamo od trajnostnih ravni ribolova in smo zelo oddaljeni od cilja izkoriščanja staležev na ravni največjega trajnostnega donosa najpozneje do leta 2020, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES)

---

1 http://www.fao.org/3/a-ax817e.pdf.

2 GFCM (2016), Stanje ribolova v Sredozemlju in Črnem morju.

3 Statistični podatki FAO o ulovu, preneseni 10. maja 2016.

4 Uredba Sveta ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju, spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1626/94 (UL L 36, 8.2.2007, str. 6).

5 Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1392/2014 z dne 20. oktobra 2014 o načrtu za zavržke pri ribolovu nekaterih malih pelagičnih vrst v Sredozemskem morju (UL L 370, 30.12.2014, str. 21).

6 Priporočilo GFCM 37/2013/1 o večletnem načrtu upravljanja za ribolov malih pelagičnih staležev v GFCM-GSA 17 (severno Jadransko morje) in prehodnih ukrepih za ohranjanje ribolova malih pelagičnih staležev v GSA 18 (južno Jadransko morje).

7 Priporočilo GFCM/38/2014/1 o spremembi Priporočila GFCM/37/2013/1 ter o previdnostnih in izrednih ukrepih v letu 2015 za male pelagične staleže v GFCM-GSA 17; Priporočilo GFCM/39/2015/1 o vzpostavitvi dodatnih previdnostnih in izrednih ukrepov v letu 2016 za male pelagične staleže v Jadranskem morju (GSA 17 in GSA 18) ter Priporočilo GFCM/40/2016/3 o vzpostavitvi dodatnih izrednih ukrepov v letih 2017 in 2018 za male pelagične staleže v Jadranskem morju (GSA 17 in GSA 18), vsa na voljo na naslovu: http://www.fao.org/gfcm/decisions/en/.

št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES [8] (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba). V skladu z najnovejšim znanstvenim mnenjem je treba za doseganje trajnostnih ravni ribolova močno zmanjšati ulov obeh vrst[9].

Obstoječi okvir za upravljanje temelji predvsem na omejitvi ribolovnega napora in zmogljivosti, dopolnjuje pa ga več dodatnih ukrepov, kot so prostorsko-časovne prepovedi in najmanjše velikosti iztovarjanja. Vendar se dejanski ukrepi geografsko razlikujejo (med tremi državami članicami in v mednarodnih vodah), v zadnjih letih pa so bili tudi večkrat spremenjeni. Na primer, lovopust (ko je ribolov prepovedan) se med tremi jadranskimi državami članicami razlikuje, poleg tega se je v zadnjih petih letih vsako leto spremenil. Zaradi zapletenega okvira za upravljanje, ki se nenehno spreminja, ribiška industrija težko sledi veljavnim predpisom in jih tako tudi težko izvaja. Upravljanje enega staleža v skladu z različnimi predpisi v različnih delih njegovega območja je tudi manj učinkovito. Na primer, če se v skladu z nacionalnimi predpisi ene države članice za ribolov zapre eno območje, se lahko ribolovni napor zgolj preseli v drug del Jadranskega morja in usmeri na stalež, katerega ribolov je takrat dovoljen.

Pri ocenjevanju obstoječega okvira za upravljanje je bilo ugotovljeno, da ni učinkovit in zadosten pri zagotavljanju trajnostnega ribolova staležev do leta 2020. Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor EU za ribištvo (v nadaljnjem besedilu: STECF) [10] je upravljavcem svetoval, naj proučijo omejitve ulova (ali iztovora) kot učinkovitejše orodje za upravljanje malih pelagičnih staležev[11][12], pri katerih upravljanje jat (tj. rib, ki se združujejo v strnjene skupine) na podlagi napora velja za bolj tvegano. Na primer, četudi bi se napor zmanjšal za 20 %, to ne bi nujno pomenilo 20-odstotnega zmanjšanja ulova ali ribolovne umrljivosti. Če plovilo naleti na jato malih pelagičnih rib, lahko v kratkem času ulovi veliko rib. Zmanjšanje ulova pa po drugi strani pomeni neposredno enako zmanjšanje ribolovne umrljivosti.

Ta predlog obravnava težavo prelova malih pelagičnih staležev zaradi netrajnostnega ribolova in neučinkovitega upravljanja. Glavni cilj večletnega načrta je z zagotovitvijo trajnostnega ribolova obnoviti zdravje staležev in ribiškega sektorja. Tako se bo lahko ribiški sektor dolgoročno opiral na ta vir. Poleg tega bo večletni načrt z zagotovitvijo podlage za odstopanja v nekaterih natančno opredeljenih okoliščinah olajšal uvedbo obveznosti iztovarjanja. Oblikovanje večletnega načrta bo tudi omogočilo uporabo regionalizacije, pri čemer so države članice okoli morskih bazenov udeležene pri zasnovi in oblikovanju pravil za upravljanje za zainteresirane strani. Tako naj bi se povečala uporaba pravil pri gospodarskih subjektih v ribiškem sektorju, njihovo izvajanje in ne nazadnje njihova učinkovitost. To bo olajšalo postopek odločanja, saj bo ta učinkovitejši in se bo bolje odzival na razvijajoče se okoliščine ter bo bližje zainteresiranim stranem v primerih zelo tehničnih vprašanj.

Večletni načrt bi vključeval ciljno ribolovno umrljivost, izraženo v razponih za vsakega od staležev, kadar je to mogoče, kar bi bila osnova za določitev letnih omejitev ulova za

---

8 UL L 354, 28.12.2013, str. 22.

9 STECF (2015) – Mali pelagični staleži v Jadranskem morju. Ocene za Sredozemlje, prvi del (STECF-15-14). Urad za publikacije Evropske unije, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 str.

10 Sklep Komisije z dne 26. avgusta 2005 o ustanovitvi Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (2005/629/ES).

11 Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF), Ocena staležev rib v Sredozemskem morju – drugi del (STECF-11-14).

12 Poročila Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (STECF) – poročilo z 51. plenarnega zasedanja (PLEN-16-01). 2016. Urad za publikacije Evropske unije, Luxembourg, EUR 27917 EN, JRC 101442, 95 str.

navedene staleže. Poleg tega bi večletni načrt vključeval zaščitne ukrepe, ki bi zagotavljali okvir za obnovitev staležev, kadar bi se ti zmanjšali pod varne biološke meje.

Večletni načrt bo veljal za vsa ribiška plovila EU, ne glede na njihovo splošno udeležbo pri ribolovu v Jadranskem morju (v vodah EU in mednarodnih vodah). To je skladno s pravili skupne ribiške politike (v nadaljnjem besedilu: SRP) in vplivom plovil na zadevne staleže rib.

Za večletni načrt so pomembne naslednje določbe Uredbe (EU) št. 1380/2013 (osnovna uredba):

- člena 9 in 10 osnovne uredbe vsebujeta določbe o **ciljih in vsebini večletnih načrtov**. V skladu s členom 10 osnovne uredbe bi morali večletni načrti vsebovati merljive **cilje.** Te cilje bi morale dopolnjevati **zaščitne določbe**, povezane s sprožitveno **referenčno točko ohranjanja;**
- v skladu s členom 15 osnovne uredbe **obveznost iztovarjanja** od 1. januarja 2015 velja za male pelagične vrste (tj. ribolov skuše, sleda, šura, sinjega mola, merjaščevke, sardona, srebrenke, sardele, papaline) povsod v vodah EU. V skladu s členom 15(5) osnovne uredbe je treba podrobnosti izvajanja obveznosti iztovarjanja navesti v večletnih načrtih, vključno s:
  - (a) posebnimi določbami o ribolovu ali vrstah, za katere velja obveznost iztovarjanja;
  - (b) opredelitvijo izjem od obveznosti iztovarjanja;
  - (c) določbami za izjeme *de minimis* v višini do 5 % celotnega letnega ulova vseh vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja, da se preprečijo nesorazmerni stroški ravnanja z neželenim ulovom;
- v skladu s členom 18 osnovne uredbe lahko države članice, ki imajo neposreden upravljalni interes, predložijo **skupna priporočila** za sprejetje nekaterih ukrepov, če je bilo na Komisijo preneseno pooblastilo, da sprejme izvedbene ali delegirane akte za uresničitev ciljev, določenih v večletnih načrtih.

Večletni načrt vsebuje tudi posebne **določbe o nadzoru**, namenjene temu, da se posebnim okoliščinam ribolova malih pelagičnih vrst v Jadranskem morju prilagodijo splošni nadzorni ukrepi, vzpostavljeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006,[13] ki zagotavlja zakonodajni okvir za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje za zagotavljanje skladnosti s pravili SRP. Ustrezne določbe Uredbe (ES) št. 1224/2009 so:

- v skladu s členom 9 morajo imeti plovila, katerih skupna dolžina je 12 metrov ali več, na krovu nameščeno v celoti delujočo napravo, ki s prenosom podatkov o položaju v rednih presledkih omogoča **samodejno določanje položaja tega plovila**

[13] Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

in njegovo prepoznavanje prek sistema za spremljanje plovil. Centru za spremljanje ribištva države članice zastave mora omogočati tudi pridobitev informacij o ribiškem plovilu;

- v skladu s členom 15 morajo kapitani ribiških plovil EU, katerih skupna dolžina je 12 metrov ali več, **uporabljati elektronske ladijske dnevnike** in jih v elektronski obliki vsaj enkrat dnevno poslati pristojnemu organu države članice zastave;
- v skladu s členom 17 morajo kapitani ribiških plovil EU, katerih dolžina čez vse je 12 metrov ali več, ki izvajajo ribolov staležev, zajetih v večletnem načrtu, in za katere velja obveznost elektronskega beleženja podatkov iz ribolovnega ladijskega dnevnika, **pristojnim organom** svoje države članice zastave vsaj štiri ure pred predvidenim prihodom v pristanišče **sporočiti** informacije o plovilu in ulovu;
- v večletnem načrtu je treba morda te določbe prilagoditi posebni naravi določenega ribolova;
- v skladu s členom 43 je mogoče v večletnih načrtih določiti pragove, nad katerimi je treba ulov iztovoriti v **določenih pristaniščih**.

Oddelek 5 vsebuje pregled posebnih določb večletnega načrta.

- **Skladnost z veljavnimi določbami politike na tem področju**

V Uredbi (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta je določen splošni okvir za SRP, navedene pa so tudi okoliščine, v katerih morata Svet in Evropski parlament sprejeti večletne načrte.

Ta predlog za večletni načrt za male pelagične vrste v Jadranskem morju pri določanju ciljev in zaščitnih ukrepov večletnega načrta ter za izvajanje obveznosti iztovarjanja uporablja enak pristop kot pred kratkim sprejeta Uredba (EU) 2016/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže trske, sleda in papaline v Baltskem morju ter za ribištvo, ki izkorišča te staleže, o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2187/2005 in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1098/2007[14].

Uredba Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov [15] določa tehnične ohranjevalne ukrepe, tj. predpise o sestavi ulova, najmanjšo velikost mrežnega očesa, najmanjšo velikost iztovarjanja, zaprta območja in zaprte sezone za nekatere vrste ribolova. Uredba se trenutno pregleduje in bo nadomeščena, če bo sprejet predlog Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi[16]. Ta predlog bi državam članicam omogočil spremembo tehničnih ukrepov s postopkom regionalizacije.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

[14] Uredba (EU) 2016/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže trske, sleda in papaline v Baltskem morju ter za ribištvo, ki izkorišča te staleže, o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2187/2005 in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1098/2007 (UL L 191, 15.7.2016, str. 1).

[15] Uredba Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov (UL L 125, 27.4.1998, str. 1).

[16] COM(2016) 134 final – 2016/074 (COD).

Ta predlog in njegovi cilji so skladni s politikami Evropske unije, zlasti z okoljskimi politikami, kot so **okvirna direktiva o morski strategiji**[17] in njeni cilji v zvezi z doseganjem dobrega okoljskega stanja morskih voda EU do leta 2020.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga tega predloga je člen 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

- **Načelo subsidiarnosti**

Določbe predloga se nanašajo na ohranjanje morskih bioloških virov, tj. ukrepe, ki spadajo pod izključno pristojnost Evropske unije. V tem predlogu se upošteva načelo subsidiarnosti in izpolnjujejo njegove zahteve. Staleži sardona in sardele ter zadevna ribiška plovila se prosto gibljejo prek mednarodnih meja, zato ukrepanje samo na ravni države članice verjetno ne bi bilo učinkovito pri doseganju ciljev. Da bi bili ukrepi učinkoviti, bi jih bilo treba sprejeti usklajeno ter jih uporabljati za celotno območje razširjenosti staleža in za vse zadevne flote.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlagani ukrepi so skladni z načelom sorazmernosti, saj so ustrezni in nujni, za dosego želenih ciljev politike pa ni na voljo drugih manj omejevalnih ukrepov. Zainteresirane strani, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje, na splošno menijo, da sedanji zakonodajni okvir, sestavljen iz nacionalne zakonodaje, načrta EU za zavržke in ukrepov, ki jih je sprejela Generalna komisija za ribištvo v Sredozemlju, ne zadostuje za doseganje ciljev SRP glede trajnosti.

- **Izbira instrumenta**

Predlagani instrument je uredba Evropskega parlamenta in Sveta.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Pri pripravi tega predloga in priložene ocene učinka je potekalo posvetovanje na več ravneh, med drugim z: zainteresiranimi stranmi, znanstveniki, posameznimi državljani, javnimi upravami in ustreznimi službami Komisije.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi je bilo usmerjeno in je potekalo zlasti prek **Svetovalnega sveta za Sredozemsko morje** (v nadaljnjem besedilu: MEDAC),[18] ki je najbolj reprezentativna organizacija zainteresiranih strani na področju ribištva v Sredozemlju. MEDAC zastopa vse strani, ki jih ta predlog zadeva. Vključeni so bili ribiški sektor, tudi mali ribolov, predelovalna industrija, sindikati in druge interesne skupine, kot so okoljske organizacije, skupine potrošnikov in športna/rekreativna ribolovna društva, ki v Sredozemlju delujejo v okviru SRP.

MEDAC je leta 2014 ustanovil delovno skupino posebej za pripravo večletnega načrta za male pelagične vrste v Jadranskem morju. Delovna skupina je imela šest sestankov, ki so se

[17] Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

[18] http://www.med-ac.eu/.

jih udeležili predstavniki Generalnega direktorata Komisije za ribištvo (v nadaljnjem besedilu: GD MARE), Evropske agencije za nadzor ribištva, znanstveno-raziskovalne skupnosti, industrije in uprav za ribištvo držav članic[19]. MEDAC je marca 2016 sprejel mnenje o večletnem načrtu za male pelagične vrste v severnem Jadranskem morju[20]. Nekateri ukrepi, ki jih je priporočil, so bili vključeni v ta predlog, in sicer: razširiti uporabo elektronskih ladijskih dnevnikov in elektronskih sistemov za spremljanje položaja plovila ter vključiti ukrepe, potrebne za izvajanje obveznosti iztovarjanja.

Komisija je 18. septembra 2015 organizirala tudi **znanstveni in tehnični seminar o ribolovu malih pelagičnih vrst v Jadranskem morju**, ki so se ga udeležili znanstveniki, MEDAC in uprave za ribištvo držav članic. Udeleženci so se na splošno strinjali, da je ribolov sardona in sardele čezmeren ter da je treba ukrepati.

Seminarju je sledila **delavnica o izvajanju največjega trajnostnega donosa v različnih študijah primera, vključno z malimi pelagičnimi staleži v Jadranskem morju,** ki je potekala od 21. do 25. septembra 2015. Organizirana je bila v okviru projekta za scenarije upravljanja za pripravo večletnih načrtov upravljanja za Sredozemlje in Črno morje, ki ga financira Komisija. Na tem srečanju so lahko različni akterji (Komisija, MEDAC, neodvisni strokovnjaki, svetovalci, ki izvajajo projekt) razpravljali in se dogovorili o različnih možnostih upravljanja, merilih in načrtovanih scenarijih za doseganje F_{MSY} v okviru tega projekta.

V okviru **Retrospektivne ocenjevalne študije uredbe o Sredozemskem morju,**[21] ki vključuje posebno študijo primera v zvezi z malimi pelagičnimi vrstami v Jadranskem morju, je potekalo posvetovanje z zainteresiranimi stranmi, udeleženimi v sredozemskem ribištvu (vključno z organi osmih držav članic, raziskovalnimi inštituti iz osmih držav članic, petimi NVO, predstavniki industrije iz osmih držav članic, MEDAC in STECF). Rezultat so bili ustrezni prispevki v zvezi z opredelitvijo težave in učinkovitostjo sedanjega okvira. Zainteresirane strani so se v večini strinjale, da je ribolov staležev rib v Sredozemskem morju resnično čezmeren, večina sodelujočih iz vseh kategorij zainteresiranih strani pa je navedla, da se doslej stanje staležev ni opazno izboljšalo. Še eno opredeljeno kritično vprašanje se je nanašalo na pomisleke glede prihodnje socialno-ekonomske trajnosti sredozemskega ribištva.

Poleg tega je med 22. majem in 11. septembrom 2015 potekalo obsežno **spletno javno posvetovanje** o ribolovu malih pelagičnih vrst v severnem Jadranskem morju[22]. Države

---

19 8. oktobra 2014 v Splitu (Hrvaška); 20. novembra 2014 v Rimu (Italija); 11. marca 2015 v Rimu (Italija); 23. aprila 2015 v Marseillu (Francija); 11. junija 2015 v Madridu (Španija); 17. februarja 2016 v Rimu (Italija).

20 MEDAC (2016), Mnenje Svetovalnega sveta za Sredozemsko morje o dolgoročnem načrtu za upravljanje malih pelagičnih vrst v GSA 17 (severno Jadransko morje) z dne 11. marca 2016 (Prot. 94/2016).

21 Wakeford in drugi (2016), Retrospektivna ocenjevalna študija uredbe o Sredozemskem morju. Končno poročilo (julij 2016). http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_sl.htm

22 http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/northern-adriatic-multiannual/index_sl.htm – Javno posvetovanje je zajemalo le severno Jadransko morje, saj tam poteka velika večina ribolova malih pelagičnih vrst; Komisija je sprva nameravala predstaviti predlog za večletni načrt za severno Jadransko morje, potem pa se je odločila obseg razširiti na celotno Jadransko morje. Za razširitev se je odločila, da bi načrt zajel celotno območje, na katerem se pojavljajo staleži, in da bi se v prihodnosti izognili nesorazmernim stroškom priprave ločenega večletnega načrta samo za južno Jadransko morje, saj je ta ribolov minimalen (6 % ulova sardona in sardele v Jadranskem morju (leta 2013) se iztovori v južnem Jadranskem morju, veliko tega ribolova pa dejansko poteka v severnem Jadranskem morju). Delež iztovora v južnem Jadranskem morju se od leta 2008 nenehno zmanjšuje.

članice, MEDAC, predstavniki industrije, NVO in državljani so skupaj predložili 15 podrobnih prispevkov. Glavne ugotovitve so bile:

- Večina sodelujočih se je strinjala, da je potreben večletni načrt EU, saj se v sedanjem pravnem okviru ne upoštevajo posebnosti ribolova v regiji niti se SRP ne izvaja v celoti, zlasti ne načelo regionalizacije.
- Za sedanji okvir velja, da je prezapleten.
- Posredovanje EU bi moralo biti omejeno na usmerjanje in določanje ciljev.
- Upoštevati bi bilo treba medsebojni vpliv ribolova in okoljskih dejavnikov.
- Ukrepi bi se morali nanašati samo na ciljne vrste.
- Tehnične ukrepe in dodatne ukrepe v zvezi z obveznostjo iztovarjanja bi bilo treba sprejeti prek regionalizacije, ne pa določiti v večletnem načrtu.
- Tehnični ukrepi bi morali biti osredotočeni na prostorsko-časovne prepovedi in ne na povečanje selektivnosti na podlagi velikosti mrežnega očesa.
- Večletni načrt bi moral imeti prilagodljiv pristop in bi moral biti sorazmeren deležu ulova različnih zadevnih flot.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Ta predlog temelji na opisanem javnem posvetovanju in retrospektivni ocenjevalni študiji, opisani v nadaljevanju, ter več ključnih študijah.

Komisija je leta 2014 naročila študijo z naslovom „Boljše poznavanje glavnih socialno-ekonomskih vidikov, povezanih z najpomembnejšim ribolovom v Jadranskem morju“. Namen študije je bil opredeliti glavne vrste ribolova v Jadranskem morju, opisati stanje ocene staležev in znanstveno mnenje v zvezi z zadevnimi staleži ter zagotoviti socialno-ekonomske informacije v zvezi z različnimi vrstami ribolova, ki ga izvajajo obalne države Jadranskega morja. Študija je bila zaključena leta 2015[23].

GD MARE je leta 2014 začel tudi študijo za oceno posebnih scenarijev upravljanja za večletne načrte v skladu s cilji SRP[24]. Za študijo so bili predvidene štiri študije primera, od katerih se je ena nanašala na ribolov malih pelagičnih vrst v Jadranskem morju. V študiji so bili nato z biogospodarskim modeliranjem ocenjeni okoljski, družbeni in gospodarski vplivi različnih scenarijev na različne segmente flote.

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti veljavne zakonodaje**

V študiji o **retrospektivni oceni uredbe o Sredozemskem morju[21]** je bilo ugotovljeno, da se kljub izvajanju številnih ukrepov iz uredbe o Sredozemskem morju zdi, da navedena uredba v severnojadranski regiji ne izpolnjuje večine ciljev ali pa rezultati o učinkovitosti zaradi omejenih dokazil niso dokončni. Na primer, vsi nacionalni organi, s katerimi je potekalo posvetovanje v okviru te študije, so menili, da je bil vpliv na zmanjševanje ribolovnega napora v severnojadranski regiji majhen ali ga ni bilo, uredba o Sredozemskem morju pa je imela omejen vpliv na število plovil in zaposlovanje v Italiji in na Hrvaškem.

---

[23] Lembo in drugi (2015), „Boljše poznavanje glavnih socialno-ekonomskih vidikov, povezanih z najpomembnejšimi vrstami ribolova v Jadranskem morju (SEDAF)“. Posebna pogodba št. 10 v okviru Okvirne pogodbe MAREA. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_sl.htm.

[24] Spedicato in drugi (2016), „Študija o oceni posebnih scenarijev upravljanja za pripravo večletnih načrtov upravljanja v Sredozemlju in Črnem morju“ – JAVNI RAZPIS GD MARE/2014/27. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_sl.htm.

STECF[25] je na podlagi namenske študije[26] **analiziral nacionalne načrte upravljanja**, ki so jih države članice sprejele na podlagi uredbe o Sredozemskem morju. Ugotovil je, da zmanjševanje ulova v okviru obstoječih nacionalnih načrtov upravljanja **ne zadostuje za dosego trajnostnih ravni ribolova do leta 2020**. Zato meni, da cilji SRP brez sprememb nacionalnih načrtov upravljanja verjetno ne bodo doseženi.

Generalna komisija za ribištvo v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: GFCM) je leta 2015 izvedla **biogospodarsko oceno ukrepov za upravljanje** ribolova sardona in sardele v Jadranskem morju v zvezi z mednarodnimi ukrepi, ki jih ta komisija izvaja[27]. Simulacije prikazujejo, da je sedanja ribolovna umrljivost[28] previsoka, in sicer tudi v okviru izrednih ukrepov, ki jih je sprejela GFCM. Če ne bo sprememb, bodo staleži sardona in sardele ostali zunaj varnih bioloških meja ali pa se bodo med letoma 2020 in 2030 celo izjemno zmanjšali.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka za večletni načrt za male pelagične vrste v Jadranskem morju je bila izvedena v okviru nove SRP in preoblikovanja uredb o tehničnih ukrepih. Zato so za ta predlog pomembne naslednje ocene učinka:

- reforma SRP[29];
- učinki uvedbe obveznosti iztovarjanja[30,31];
- socialno-ekonomske razsežnosti SRP[32];
- oblikovanje nove uredbe o tehničnih ukrepih[33].

Poleg tega je bila opravljena ocena učinka za ta pravni predlog za oblikovanje večletnega načrta za male pelagične staleže in ribolov nanje v Jadranskem morju.

V tej oceni učinka so bile obravnavane naslednje možnosti politike:

- **možnost 0**: uporaba nezakonodajnih instrumentov ali „mehkega prava“ (zavržena že na začetku);
- **možnost 1**: nespremenjeno stanje (izhodiščni scenarij, s katerim so bile primerjane druge možnosti);

---

25 Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo – poročilo z 49. plenarnega zasedanja (PLEN-15-02), 6.–10. julij 2015, Varese.

26 „Ocena ribolovnih virov v Sredozemlju in mnenje o njih“ – posebna pogodba št. 9 v okviru Okvirne pogodbe MAREA, naloga 4 – Začasno znanstveno mnenje v podporo izvajanju skupne ribiške politike, „Znanstveno mnenje o skladnosti načrtov upravljanja z zahtevami skupne ribiške politike v Sredozemskem morju“ – revidirano poročilo z dne 8. avgusta 2014.

27 GFCM (2016), poročilo z delavnice o biogospodarski oceni ukrepov za upravljanje (WKMSE), 1.–3. februar 2016.

28 Izračunano ob upoštevanju povprečne ribolovne umrljivosti v letih 2012, 2013 in 2014.

29 http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_sl.htm.

30 Poročilo s 45. plenarnega zasedanja Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (PLEN-14-01).

31 http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf.

32 http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_sl.htm.

33 Delovni dokument služb Komisije, ocena učinka, priložena dokumentu Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi, spremembi uredb Sveta (ES) št. 1967/2006, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1224/2009 ter uredb (EU) št. 1343/2011 in (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 894/97, (ES) št. 850/98, (ES) št. 2549/2000, (ES) št. 254/2002, (ES) št. 812/2004 in (ES) št. 2187/2005, SWD(2016) 57 final – 2016/074 (COD).

- **možnost 2**: priprava uredbe EU za upravljanje ribolova malih pelagičnih vrst, katerega cilj je trajnostni ribolov do leta 2018 ali 2020 (dve podmožnosti). Pri možnosti 2 se predlaga nov mehanizem upravljanja s poudarkom na donosu ribolova z določitvijo omejitev ulova. Ta pristop je bil uspešno preizkušen v drugih vodah EU in se je na njegovi podlagi stanje staležev izboljšalo;
- **možnost 3**: poskus spremembe sedanjega okvira za upravljanje (nacionalna in mednarodna zakonodaja), rezultat katerega bi lahko bil najugodnejši ali najslabši scenarij, odvisno od tega, ali so poskusi uspešni.

Najprimernejša možnost je bila možnost 2 – uredba EU za upravljanje ribolova malih pelagičnih vrst –, edina možnost, ki bi lahko izpolnila vse cilje. Na splošno naj bi bil rezultat možnosti 2 po pričakovanjih boljše stanje ohranjenosti sardona in sardele, kar bi na koncu pomenilo bolj zdrav in trajnosten ribiški sektor, ki je odvisen od tega vira, z boljšimi plačami za posamezne ribiče in splošno večjo donosnostjo v primerjavi z nespremenjenim stanjem.

Za prehod na to bolj trajnostno stanje ribolova bo verjetno potrebno zmanjšanje ribiškega sektorja, vključno z ravnjo zaposlenosti in skupnim prihodkom sektorja. Z zmanjševanjem ulova se bodo cene ob prvi prodaji verjetno zvišale, to pa bi lahko deloma nadomestilo nižje prihodke ribiškega sektorja zaradi zmanjšanega ulova. Predelovalna industrija (zlasti na Hrvaškem in v Italiji) bo morda morala povečati uvoz iz drugih držav. Sektorjem, prizadetim med prehodom, so na voljo posebni finančni instrumenti in ukrepi.

V okviru možnosti 2 je za veliko večino zainteresiranih strani sprejemljivejši ciljni datum za doseganje trajnostnega ribolova leto 2020 in ne leto 2018. Leto 2020 je tudi bolj realen cilj glede na predvideni začetek veljavnosti večletnega načrta EU.

Nobena od zainteresiranih strani, s katerimi je potekalo posvetovanje, ni za izvedljivo možnost predlagala mehkega prava (možnost 0). Med javnim posvetovanjem je le ena zainteresirana stran odgovorila, da sedanji okvir (možnost 1) zadostuje. Vsi sodelujoči razen enega so menili, da sprememba sedanjega okvira ne bi zadostovala (možnost 3). MEDAC (sestavljen iz predstavnikov industrije in civilne družbe), NVO, javni organi, znanstveni inštituti ter Hrvaška, Italija in Slovenija so podprli pripravo večletnega načrta (možnost 2), pri čemer je bila veliko bolj zaželena podmožnost „2020“.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Ta predlog ni pobuda v okviru programa ustreznosti predpisov. Kljub temu bi prispeval k poenostavitvi veljavne zakonodaje Evropske unije. Večletni načrt bi zagotovil enoten instrument, ki bi vseboval vse določbe v zvezi z upravljanjem tega ribolova na ravni EU, medtem ko je sedanji sistem sestavljen iz določb treh obstoječih nacionalnih načrtov upravljanja, ki se poleg načrta EU o zavržkih sprejmejo s tremi ločenimi nacionalnimi predpisi.

Sedanji okvir za upravljanje je zapleten in se nenehno spreminja. S poenostavitvijo, večjo stabilnostjo in preglednostjo bi se torej sedanje stanje bistveno izboljšalo.

Večletni načrt bi zagotovil tudi enostavnejši in preglednejši sistem upravljanja od sedanjega, kar zadeva pretvorbo znanstvenega mnenja v ukrepe za upravljanje. Znanstveniki bi vsako leto podali znanstveno mnenje, ki bi med drugim vključevalo mnenje o tem, kakšne bi morale biti omejitve ulova za vsak stalež, da bi se zagotovile trajnostne ravni ribolova. S sistemom nadzora nad rezultati se zahtevano zmanjšanje ribolovne umrljivosti neposredno prenese v zmanjšanje ulova, kar pa pri nadzoru vnosa ne velja (npr. na podlagi napora ali upravljanja zmogljivosti). Ta večletni načrt bi tudi izboljšal stabilnost in predvidljivost razpoložljivosti virov v sektorju ribolova malih pelagičnih vrst.

SRP je posebej oblikovana politika za mala in srednja podjetja (MSP), ki so v ribiškem sektorju pravilo in ne izjema. Na področju ribolova malih pelagičnih vrst v Jadranskem morju so skoraj vsa ribiška podjetja in velika večina podjetij v predelovalni industriji mikropodjetja ali MSP. Zato ni podlage za njihovo izključitev iz področja uporabe tega predloga na podlagi njihove velikosti, saj bi bila v tem primeru izključena velika večina podjetij v sektorju, ta predlog pa bi bil nesmiseln. Večletni načrt EU bi torej veljal za vsa podjetja, tudi MSP in mikropodjetja. Vsi opisani učinki bi torej verjetno veljali za vsa podjetja, a v različni meri, odvisno od tega, kako bodo države članice potrebna zmanjšanja ribolova razdelile med različne segmente flote.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog je popolnoma skladen z **Listino Evropske unije o temeljnih pravicah**[34] in zlasti členom 37 Listine, ki določa, da je treba v politike Evropske unije vključiti visoko raven varstva in izboljšanje kakovosti okolja, ki se zagotavljata v skladu z načelom trajnostnega razvoja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Proračunskih posledic ni.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Nekateri učinki ukrepov za upravljanje se spremljajo v okviru rutinskega dela, povezanega z izvajanjem SRP. Države članice podatke, potrebne za spremljanje socialno-ekonomskih učinkov večletnega načrta in njegovih vplivov na okolje, že zbirajo v skladu z zakonodajo EU o zbiranju podatkov[35]. STECF tudi redno ocenjuje stanje sardona in sardele ter socialno-ekonomske uspešnosti sektorjev ribištva in predelovalne industrije. Vplivi večletnega načrta na trge se vsaki dve leti spremljajo prek Evropske opazovalnice trgov za proizvode iz ribištva in akvakulture (EUMOFA)[36]. Zato so na voljo izhodiščni podatki in postopek za spremljanje omenjenih operativnih ciljev in socialno-ekonomskih učinkov večletnega načrta.

Večletni načrt določa izvajanje rednega ocenjevanja njegovega učinka na zadevne staleže na podlagi znanstvenega mnenja. Zelo pomembno je opredeliti ustrezno obdobje za to ocenjevanje: obdobje, v katerem je mogoče sprejeti in izvajati regionalizirane ukrepe ter prikazati njihove vplive na staleže in ribolov. Pri času ocenjevanja bi bilo treba upoštevati tudi zamik, ki nastane med zbiranjem bioloških in socialno-ekonomskih podatkov ter metodo dela znanstvenih organov, ki ocenjujejo zadevne podatke. STECF je priporočil, naj se za oceno večletnih načrtov uporabijo triletni podatki o učinkih. Predlagal je tudi, naj se triletni podatki pridobijo po petih letih izvajanja načrta[37]. Zato bi bilo treba večletni načrt oceniti vsakih pet let.

---

34 Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (2012/C 326/02) (UL C 326, 26.10.2012, str. 391).

35 Uredba Sveta (ES) št. 199/2008 z dne 25. februarja 2008 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov v sektorju ribištva in podporo znanstvenemu svetovanju v zvezi s skupno ribiško politiko (UL L 60, 5.3.2008, str. 1).

36 https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/market/market_observatory_sl.

37 Poročilo študijske skupine STECF o ocenjevanju večletnih načrtov za ribolov (SGMOS 09-02).

V zvezi s tem bi bilo treba opozoriti, da redno ocenjevanje učinka večletnega načrta zakonodajalcem ne preprečuje spremembe načrta, če bi bila ta potrebna zaradi novega znanstvenega, političnega ali socialno-ekonomskega razvoja.

- **Natančnejša pojasnitev posebnih določb predloga**

V skladu s splošnim ciljem SRP glede ohranjanja ribolovnih virov ter ob upoštevanju členov 9 in 10 Uredbe (EU) št. 1380/2013, ki določa načela, cilje in vsebino večletnih načrtov, so glavni elementi načrta:

- **področje uporabe večletnega načrta** zajema male pelagične staleže, natančneje sardona, sardelo, skušo in šura ter ribolov teh staležev v Jadranskem morju;
- **cilj večletnega načrta** je prispevati k ciljem SRP, zlasti doseči in ohranjati največji trajnostni donos za zadevne staleže, doseči trajnostni ribiški sektor in zagotoviti učinkovit okvir za upravljanje. Večletni načrt prispeva tudi k omogočanju izvajanja obveznosti iztovarjanja;
- predlagani **cilji** so izraženi kot razponi ribolovne umrljivosti v okviru F_{MSY}, kakršne priporoča STECF, kot skrajni rok pa je določeno leto 2020. Ti razponi F_{MSY} omogočajo upravljanje zadevnih staležev na podlagi največjega trajnostnega donosa in sektorju zagotavljajo veliko predvidljivost. Cilji so vključeni za sardona in sardelo, razpone pa je priporočil STECF[9]. Ti razponi omogočajo upravljanje teh staležev na podlagi največjega trajnostnega donosa in očitno omogočajo prilagoditve v primeru spremenjenega znanstvenega mnenja, obenem pa ohranjajo veliko predvidljivost. Kadar so podatki na voljo za staleže rib, so te referenčne točke izražene kot biomasa drstitvenega staleža;
- **referenčne točke ohranjanja**, izražene v tonah biomase drstitvenega staleža ali kot številčnost v dejanskih številkah, ki so vključene v večletni načrt, določi STECF;
- **zaščitni ukrepi in posebni ohranitveni ukrepi** so povezani z referenčnimi točkami ohranjanja. Če je v znanstvenem mnenju navedeno, da kateri koli stalež ne dosega te točke, je treba dovoljeni ulov zanj zmanjšati. Ta ukrep se lahko po potrebi dopolni z ukrepi, kot so tehnični ukrepi ali nujni ukrepi Komisije ali držav članic. Nekatere od njih je mogoče sprejeti z regionalizacijo;
- **določbe v zvezi z obveznostjo iztovarjanja,** ki bodo sprejete v okviru regionalizacije, so nujne za podaljšanje (in/ali spremembo) izjem od obveznosti iztovarjanja za vrste, za katere je visoka stopnja preživetja znanstveno dokazana, in izjem *de minimis* v skladu z razvojem znanstvenega mnenja. Zdaj take izjeme, sprejete v skladu z načrtom za zavržke v Sredozemskem morju[5], veljajo tri leta;
- večletni načrt določa **regionalno sodelovanje** med državami članicami v zvezi s sprejetjem določb za obveznost iztovarjanja in posebnih ohranitvenih ukrepov za nekatere staleže, vključno s tehničnimi ukrepi;
- **določbe o nadzoru** so določene za sistem za spremljanje plovil, predhodna obvestila, elektronske ladijske dnevnike in določena pristanišča. V zvezi s predhodnim obveščanjem je treba splošne predpise iz Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 prilagoditi posebnostim Jadranskega morja in ribolova malih

pelagičnih vrst. V zvezi z elektronskimi ladijskimi dnevniki in sistemom za spremljanje plovil se določbe Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 razširijo na vsa plovila, daljša od osmih metrov, da bi se izboljšal nadzor nad ribolovom, zajetim v večletnem načrtu. Kar zadeva določena pristanišča, se v tem predlogu določi prag, nad katerim se ulov sardona in sardele iztovarja samo v pristaniščih z okrepljenim nadzorom;

- **redno ocenjevanje** večletnega načrta na podlagi znanstvenega mnenja: načrt bi bilo treba oceniti vsakih pet let. V tem obdobju so najprej mogoči popolno izvajanje obveznosti iztovarjanja, sprejetje in izvajanje regionaliziranih ukrepov ter prikaz vplivov na staleže in ribolov. Poleg tega je to minimalno obdobje, ki ga zahtevajo znanstveni organi[37].

2017/0043 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi večletnega načrta za male pelagične staleže v Jadranskem morju in ribolov, ki izkorišča te staleže

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[1],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom[2],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Skupna ribiška politika (v nadaljnjem besedilu: SRP) bi morala prispevati k varstvu morskega okolja, trajnostnemu upravljanju vseh komercialno izkoriščanih vrst in zlasti k doseganju dobrega okoljskega stanja v morskem okolju do leta 2020, kot je določeno v členu 1(1) Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta[3].

(2) Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[4] določa pravila SRP v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije. Cilji SRP so med drugim zagotoviti, da so ribolovne dejavnosti in dejavnosti akvakulture dolgoročno okoljsko trajnostne, da se uporablja previdnostni pristop k upravljanju ribištva in da se izvaja ekosistemski pristop k upravljanju ribištva.

(3) Znanstvena mnenja Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (v nadaljnjem besedilu: STECF) in Znanstvenega svetovalnega odbora Generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: GFCM – SAC) kažejo, da izkoriščanje staležev sardona in sardele v Jadranskem morju presega ravni, potrebne za doseganje največjega trajnostnega donosa.

---

1 UL C […], […], str. […].

2 Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*) in Sklep Sveta z dne ... (še ni objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*).

3 Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

4 Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

(4) Čeprav se staleži sardona in sardele v Jadranskem morju upravljajo na podlagi mednarodnega načrta upravljanja GFCM in nacionalnih načrtov upravljanja, sprejetih v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1967/2006[5], se še vedno čezmerno izkoriščajo, sedanji ukrepi za upravljanje pa veljajo za nezadostne za doseganje največjega trajnostnega donosa do leta 2020. Države članice in zainteresirane strani so podprle razvoj in izvajanje načrtov upravljanja za ta staleža na ravni EU.

(5) Sedanji ukrepi za upravljanje malih pelagičnih vrst v Jadranskem morju zadevajo dostop do voda, nadzor nad ribolovnim naporom in tehnične ukrepe za urejanje uporabe orodja. V znanstvenem mnenju je bilo navedeno, da je nadzor nad ulovom najprimernejši način prilagajanja ribolovne umrljivosti ter da bi bilo za male pelagične vrste to učinkovitejše orodje za upravljanje[6].

(6) Za doseganje ciljev SRP je treba sprejeti potrebno kombinacijo nekaterih od številnih ohranitvenih ukrepov, kot so večletni načrti, tehnični ukrepi ter določitev in dodelitev ribolovnih možnosti.

(7) V skladu s členoma 9 in 10 Uredbe (EU) št. 1380/2013 morajo večletni načrti temeljiti na znanstvenih, tehničnih in ekonomskih mnenjih ter vsebovati cilje, merljive cilje z jasno določenimi roki, referenčne točke ohranjanja in zaščitne ukrepe.

(8) Cilj večletnega načrta bi moral biti prispevati k doseganju ciljev SRP, zlasti doseči in ohranjati največji trajnostni donos za zadevne staleže, doseči trajnosten ribiški sektor in zagotoviti učinkovit okvir za upravljanje.

(9) Poleg tega je bila s členom 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 uvedena obveznost iztovarjanja tudi za celoten ulov vrst, za katere so določene najmanjše velikosti, kot je opredeljeno v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1967/2006. Z odstopanjem od člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 je bil z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1392/2014[7] vzpostavljen triletni načrt za zavržke, ki določa izjemo *de minimis* od obveznosti iztovarjanja za sardona, sardelo, skušo in šura v Jadranskem morju. Za izvajanje obveznosti iztovarjanja je primerno veljavnost ukrepov iz Delegirane uredbe (EU) št. 1392/2014 razširiti z vključitvijo njenih ustreznih določb v večletni načrt.

(10) V skladu z ekosistemskim pristopom in poleg deskriptorja iz Direktive 2008/56/ES, povezanega z ribištvom, je treba v okviru za upravljanje ribištva upoštevati kakovostne deskriptorje 1, 4 in 6 iz Priloge I k Direktivi.

(11) V skladu s členom 16(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013 je treba ribolovne možnosti dodeliti v skladu s cilji iz večletnih načrtov.

(12) Določiti je treba ciljno stopnjo ribolovne umrljivosti (F), ki ustreza cilju doseganja in ohranjanja največjega trajnostnega donosa, in sicer kot razpone vrednosti, ki so skladni z doseganjem največjega trajnostnega donosa (F_{MSY}). Ti razponi, ki temeljijo na znanstvenem mnenju, so potrebni, da se zagotovi prilagodljivost pri upoštevanju sprememb znanstvenega mnenja, spodbudi izvajanje obveznosti iztovarjanja in upoštevajo značilnosti mešanega ribolova. Razpone F_{MSY} je izračunal STECF, in sicer

---

5 Uredba Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju, spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1626/94 (uredba o Sredozemskem morju) (UL L 36, 8.2.2007, str. 6).

6 Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF), Ocena staležev rib v Sredozemskem morju – drugi del (STECF-11-14).

7 Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1392/2014 z dne 20. oktobra 2014 o načrtu za zavržke pri ribolovu nekaterih malih pelagičnih vrst v Sredozemskem morju (UL L 370, 30.12.2014, str. 21).

tako, da omogočajo dolgoročno zmanjšanje donosa za največ 5 % v primerjavi z največjim trajnostnim donosom.[8] Poleg tega je določena zgornja meja razpona, tako da možnost zmanjšanja staleža pod B_{lim} ni večja od 5 %.

(13) Za namene določitve ribolovnih možnosti bi bilo treba določiti prag za običajno uporabljene razpone F_{MSY}, če se za zadevni stalež šteje, da je v dobrem stanju, pa višjo mejo za nekatere primere. Ribolovne možnosti bi moralo biti možno do višje meje določiti le, če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za uresničevanje ciljev iz te uredbe pri mešanem ribolovu ali zaradi preprečitve škode staležu, ki jo povzroča dinamika znotraj staleža ali med staleži določenih vrst, ali da se omejijo medletne spremembe ribolovnih možnosti.

(14) Če cilji v zvezi z največjim trajnostnim donosom niso na voljo, bi bilo treba uporabiti previdnostni pristop.

(15) Za staleže, za katere so na voljo, in zaradi izvajanja zaščitnih ukrepov je treba določiti referenčne točke ohranjanja, ki so izražene kot najnižja drstitvena biomasa (MSY $B_{trigger}$) in B_{lim} za staleže sardona in sardele. Če staleži padejo pod MSY $B_{trigger}$, bi bilo treba ribolovno umrljivost zmanjšati pod F_{MSY}.

(16) Če se velikost staleža zmanjša pod referenčno točko B_{lim}, bi bilo treba izvesti nadaljnje zaščitne ukrepe. Kadar znanstveno mnenje kaže, da je stalež ogrožen, bi morali zaščitni ukrepi vključevati zmanjšanje ribolovnih možnosti in posebne ohranitvene ukrepe. Te ukrepe bi bilo treba dopolniti z drugimi primernimi ukrepi, kot so ukrepi Komisije v skladu s členom 12 Uredbe (EU) št. 1380/2013 ali ukrepi držav članic v skladu s členom 13 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

(17) Za staleže, za katere referenčne točke niso na voljo, bi bilo treba uporabiti previdnostno načelo. Za staleže, ki so ujeti kot prilov in za katere ni podano znanstveno mnenje o ravneh najnižje drstitvene biomase takih staležev, bi bilo treba sprejeti posebne ohranitvene ukrepe, kadar znanstveno mnenje kaže, da so potrebni popravni ukrepi.

(18) Da bi omogočili izvajanje obveznosti iztovarjanja iz člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013, bi bilo treba v načrtu zagotoviti dodatne ukrepe za upravljanje. Takšne ukrepe bi bilo treba določiti z delegiranimi akti.

(19) Rok za predložitev skupnih priporočil držav članic, ki imajo neposreden upravljalni interes, bi bilo treba določiti v skladu z Uredbo (EU) št. 1380/2013.

(20) Načrt bi moral zagotavljati tudi sprejetje nekaterih spremljevalnih tehničnih ukrepov z delegiranimi akti, da bi se tako prispevalo k doseganju ciljev načrta, zlasti glede zaščite nedoraslih rib ali izboljšanja selektivnosti.

(21) Zaradi zagotovitve popolne skladnosti z ukrepi iz te uredbe bi bilo treba za dopolnitev ukrepov iz Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009[9] sprejeti posebne nadzorne ukrepe.

---

[8] Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF) – Mali pelagični staleži v Jadranskem morju. Ocene za Sredozemlje, prvi del (STECF-15-14). 2015. [Urad za publikacije Evropske unije, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 str.] [*Drugi del tega sklica se zdi napačen. Urad za publikacije, preverite*.]

[9] Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES)

(22) Ker v Jadranskem morju plovila za ribolov malih pelagičnih vrst izvajajo kratka ribolovna potovanja, bi bilo treba uporabo predhodnega obveščanja, kakor je določena v členu 17 Uredbe (ES) št. 1224/2009, prilagoditi tako, da se predhodna obvestila predložijo vsaj eno uro in pol pred predvidenim prihodom v pristanišče. A ob upoštevanju omejenega učinka ribolovnih potovanj, pri katerih je ulov rib zadevnih staležev zelo majhen, je primerno določiti prag za takšno predhodno obveščanje, in sicer je to potrebno, kadar imajo ta plovila na krovu najmanj 1 tono sardona ali sardele.

(23) Ker elektronska orodja za nadzor zagotavljajo boljši in pravočasnejši nadzor nad ribolovom, zlasti prostorsko porazdelitev ribolovnih dejavnosti in izkoriščanja staležev, bi bilo treba uporabo sistema za spremljanje plovil in elektronskega ladijskega dnevnika, kot se zahteva s členom 9 oziroma členom 15 Uredbe (ES) št. 1224/2009, razširiti na vsa ribiška plovila z dolžino čez vse osem metrov.

(24) V skladu s členom 43 Uredbe (ES) št. 1224/2009 bi bilo treba določiti prage za ulov sardona in sardele, nad katerimi mora ribiško plovilo ulov iztovoriti v določenem pristanišču ali kraju blizu obale. Poleg tega bi morale države članice pri določanju teh pristanišč ali krajev blizu obale merila iz člena 43(5) navedene uredbe uporabljati tako, da se zagotovi učinkovit nadzor.

(25) Da se zagotovita pravočasna in sorazmerna prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku, zagotovi prožnost in omogoči oblikovanje nekaterih ukrepov, bi bilo treba na Komisijo v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov za dopolnitev te uredbe, kar zadeva popravne ukrepe za ohranjanje skuše in šura, izvajanje obveznosti iztovarjanja in tehnične ukrepe. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno s strokovnjaki, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(26) V skladu s členom 10(3) Uredbe (EU) št. 1380/2013 bi bilo treba sprejeti določbe o rednem ocenjevanju ustreznosti in učinkovitosti uporabe te uredbe, ki bi ga izvajala Komisija. To ocenjevanje bi moralo temeljiti na rednih ocenah načrta na podlagi znanstvenega mnenja. Načrt bi bilo treba oceniti vsakih pet let. V tem obdobju so mogoči popolno izvajanje obveznosti iztovarjanja, sprejetje in izvajanje regionaliziranih ukrepov ter prikaz vplivov na staleže in ribolov. Poleg tega je to minimalno obdobje, ki ga zahtevajo znanstveni organi.

(27) V skladu s členom 9(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013 so bile pred pripravo načrta ustrezno ocenjene njegove možne gospodarske in socialne posledice[10] –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

[10] Ocena učinka ... [ob objavi je treba navesti sklic].

POGLAVJE I
SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. S to uredbo se vzpostavlja večletni načrt za male pelagične staleže v Jadranskem morju.

2. Ta uredba se uporablja za staleža sardona (*Engraulis encrasicolus*) in sardele (*Sardina pilchardus*) v Jadranskem morju (v nadaljnjem besedilu: zadevna staleža) ter ribolov, ki izkorišča ta staleža. Uporablja se tudi za prilov skuše (*Scomber* spp.) in šura (*Trachurus* spp.) v Jadranskem morju, ujetih med ribolovom enega ali obeh zadevnih staležev.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 in člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006.

2. Poleg tega se uporabljajo še naslednje opredelitve pojmov:

   (a) „Jadransko morje“ pomeni geografski podobmočji GFCM 17 in 18;

   (b) „geografsko podobmočje GFCM“ pomeni geografsko podobmočje Generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju (v nadaljnjem besedilu: GFCM), kot je opredeljeno v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1343/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[11];

   (c) „mali pelagični staleži“ pomeni staleže iz člena 1(2) te uredbe in vse njihove kombinacije;

   (d) „razpon F_{MSY}“ pomeni razpon vrednosti, pri katerih vse ravni ribolovne umrljivosti znotraj znanstveno določenih meja tega razpona v primeru mešanega ribolova in v skladu z znanstvenim mnenjem dolgoročno ustrezajo največjemu trajnostnemu donosu v obstoječih povprečnih okoljskih razmerah, brez pomembnega vpliva na razmnoževanje zadevnih staležev;

   (e) „MSY $B_{trigger}$“ pomeni referenčno točko za biomaso drstitvenega staleža, pod katero je treba sprejeti poseben in ustrezen ukrep za upravljanje za zagotovitev, da stopnje izkoriščanja skupaj z naravnim nihanjem omogočajo obnovitev staležev nad ravni, ki dolgoročno omogočajo največji trajnostni donos;

   (f) „ribolovna možnost“ pomeni v količini izraženo zakonito pravico do ribolova, izraženo v ulovu in/ali ribolovnem naporu.

[11] Uredba (EU) št. 1343/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o nekaterih določbah za ribolov na območju Sporazuma GFCM (Generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju) in spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju (UL L 347, 30.12.2011, str. 44).

Člen 3

Cilji

1. Večletni načrt prispeva k uresničevanju ciljev skupne ribiške politike iz člena 2 Uredbe (EU) št. 1380/2013, zlasti z uporabo previdnostnega pristopa k upravljanju ribištva, njegov namen pa je zagotoviti, da se pri izkoriščanju živih morskih bioloških virov populacije lovljenih vrst obnavljajo in ohranjajo nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos.
2. Večletni načrt zagotavlja učinkovit, preprost in stabilen okvir za upravljanje izkoriščanja malih pelagičnih staležev v Jadranskem morju.
3. Večletni načrt s čim večjim preprečevanjem in zmanjševanjem neželenega ulova prispeva k odpravi zavržkov in izvajanju obveznosti iztovarjanja iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 za vrste, za katere velja in za katere se uporablja ta uredba.
4. Z večletnim načrtom se izvaja ekosistemski pristop k upravljanju ribištva, da se čim bolj zmanjšajo negativni vplivi ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem. Skladen je z okoljsko zakonodajo Unije, zlasti s ciljem glede doseganja dobrega okoljskega stanja do leta 2020, kot je določeno v členu 1(1) Direktive 2008/56/ES.
5. Namen večletnega načrta je zlasti:
   (a) zagotoviti, da so izpolnjeni pogoji, opisani v deskriptorju 3 iz Priloge I k Direktivi 2008/56/ES, in
   (b) prispevati k izpolnjevanju drugih ustreznih deskriptorjev iz Priloge I k Direktivi 2008/56/ES sorazmerno z vlogo, ki jo ima ribištvo pri njihovem izpolnjevanju.

POGLAVJE II
CILJI, ZAŠČITNI UKREPI AND POSEBNI UKREPI

Člen 4

Cilji za sardona in sardelo

1. Ciljna ribolovna umrljivost se doseže čim prej, a postopoma in z rastočim ritmom do leta 2020 za zadevne staleže, nato pa se ohranja v razponih, določenih v Prilogi I, in v skladu s cilji iz člena 3(1).
2. Ribolovne možnosti so skladne z razponi ciljne ribolovne umrljivosti iz stolpca A Priloge I k tej uredbi.
3. Ne glede na odstavka 1 in 2 se lahko ribolovne možnosti določijo na ravneh, ki ustrezajo nižjim ravnem ribolovne umrljivosti od tistih iz stolpca A Priloge I.
4. Ne glede na odstavka 2 in 3 se lahko ribolovne možnosti za posamezni stalež določijo v skladu z razponi ribolovne umrljivost iz stolpca B Priloge I, če je zadevni stalež nad najnižjo referenčno točko za drstitveno biomaso iz stolpca A Priloge II:
   (a) če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za uresničevanje ciljev iz člena 3 v primeru mešanega ribolova;

(b) če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za preprečitev resne škode za stalež, ki jo povzroča dinamika znotraj staleža ali med staleži različnih vrst, ali

(c) da se spremembe ribolovnih možnosti med zaporednimi leti omejijo na največ 20 %.

Člen 5

Zaščitni ukrepi

1. Referenčne točke ohranjanja, izražene kot najnižja in mejna raven za biomaso drstitvenega staleža, ki se uporabljajo za zaščito popolne sposobnosti razmnoževanja zadevnih staležev, so določene v Prilogi II.

2. Kadar znanstveno mnenje kaže, da je biomasa drstitvenega staleža katerega od zadevnih staležev nižja od najnižje referenčne točke za biomaso drstitvenega staleža iz stolpca A Priloge II k tej uredbi, se sprejmejo vsi ustrezni popravni ukrepi, da se zagotovi hitra vrnitev zadevnega staleža na ravni, višje od ravni, ki omogoča največji trajnostni donos. Zlasti se z odstopanjem od člena 4(2) in 4(4) te uredbe ribolovne možnosti za zadevni stalež določijo na ravni, skladni z ribolovno umrljivostjo, ki je zmanjšana pod razpon iz stolpca A Priloge I k tej uredbi, ob upoštevanju zmanjšanja biomase zadevnega staleža.

3. Kadar znanstveno mnenje kaže, da je biomasa drstitvenega staleža katerega od zadevnih staležev nižja od mejne referenčne točke za biomaso drstitvenega staleža (B_{lim}) iz stolpca B Priloge II k tej uredbi, se sprejmejo nadaljnji popravni ukrepi, da se zagotovi hitra vrnitev zadevnega staleža na ravni, višje od ravni, ki omogoča največji trajnostni donos. Zadevni popravni ukrepi z odstopanjem od odstavkov 2 in 4 člena 4 vključujejo zlasti prekinitev ciljnega ribolova zadevnega staleža in ustrezno zmanjšanje ribolovnih možnosti.

Člen 6

Posebni ohranitveni ukrepi

Kadar znanstveno mnenje kaže, da je za ohranitev malih pelagičnih staležev iz člena 1(2) te uredbe potreben popravni ukrep ali če je v primeru sardona in sardele drstitvena biomasa katerega od teh staležev v določenem letu nižja od referenčnih točk ohranjanja iz stolpca A Priloge II k tej uredbi, je na Komisijo preneseno pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16 te uredbe in členom 18 Uredbe (EU) št. 1380/2013 v zvezi z:

(a) lastnostmi ribolovnega orodja, zlasti velikostjo mrežnega očesa, izdelavo orodja, velikostjo orodja ali uporabo selektivnih naprav, da se zagotovi ali izboljša selektivnost;

(b) uporabo ribolovnega orodja in globino, na kateri se orodje uporablja, da se zagotovi ali izboljša selektivnost;

(c) prepovedjo ali omejitvijo ribolova na določenih območjih za zaščito drstečih se in nedoraslih rib ali rib pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja ali neciljnih vrst rib;

(d) prepovedjo ali omejitvijo ribolova ali uporabe nekaterih vrst ribolovnega orodja v določenih obdobjih za zaščito drstečih se rib ali rib pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja ali neciljnih vrst rib;

(e) najmanjšimi referenčnimi velikostmi ohranjanja, da se zaščitijo nedorasli morski organizmi;

(f) drugimi lastnostmi, povezanimi s selektivnostjo.

POGLAVJE III
DOLOČBE, POVEZANE Z OBVEZNOSTJO IZTOVARJANJA

Člen 7

Določbe, povezane z obveznostjo iztovarjanja za male pelagične vrste, ulovljene v Jadranskem morju

Na Komisijo je v skladu s členom 15 te uredbe in členom 18 Uredbe (EU) št. 1380/2013 preneseno pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z:

(a) izjemami od uporabe obveznosti iztovarjanja za vrste, za katere znanstveni dokazi, v katerih so upoštevane lastnosti orodja, značilnosti ribolovnih praks in ekosistemov, kažejo visoko stopnjo preživetja, da se olajša izvajanje obveznosti iztovarjanja, in

(b) izjemami *de minimis*, da se omogoči izvajanje obveznosti iztovarjanja; take izjeme *de minimis* se določijo za primere, navedene v členu 15(5)(c) Uredbe (EU) št. 1380/2013, in so v skladu s pogoji iz navedenega člena;

(c) posebnimi določbami o dokumentiranju ulova, zlasti za namene spremljanja izvajanja obveznosti iztovarjanja, in

(d) določitvijo najmanjših referenčnih velikosti ohranjanja, da se zagotovi zaščita nedoraslih morskih organizmov.

POGLAVJE IV
REGIONALIZACIJA

Člen 8

Regionalno sodelovanje

1. Člen 18(1) do (6) Uredbe (EU) št. 1380/2013 se uporablja za ukrepe, navedene v členih 6 in 7 te uredbe.

2. Za namene odstavka 1 tega člena lahko države članice, ki imajo neposreden upravljalni interes, skupna priporočila v skladu s členom 18(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 prvič predložijo najpozneje dvanajst mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe in nato dvanajst mesecev po vsaki predložitvi ocene večletnega načrta v skladu s členom 14 te uredbe. Prav tako lahko taka priporočila predložijo po potrebi, zlasti v primeru nenadne spremembe stanja katerega od staležev, za katere se uporablja ta uredba. Skupna priporočila za ukrepe v zvezi z določenim koledarskim letom se predložijo najpozneje do 1. junija prejšnjega leta.

3. Pooblastila, dodeljena na podlagi členov 6 in 7 te uredbe, ne posegajo v pooblastila, dodeljena Komisiji na podlagi drugih določb zakonodaje Unije, vključno na podlagi Uredbe (EU) št. 1380/2013.

POGLAVJE V
NADZOR IN IZVRŠEVANJE

Člen 9

Povezava z Uredbo (ES) št. 1224/2009

Nadzorni ukrepi iz tega poglavja se uporabljajo ob ukrepih, določenih v Uredbi (ES) št. 1224/2009, razen če je v tem poglavju določeno drugače.

Člen 10

Predhodno obveščanje

1. Z odstopanjem od člena 17(1) Uredbe (ES) št. 1224/2009 se predhodno obveščanje iz navedenega člena opravi vsaj eno uro in pol pred predvidenim prihodom v pristanišče. Pristojni organi obalnih držav članic lahko za vsak primer posebej dovolijo zgodnejši vstop v pristanišče.
2. Obveznost predhodnega obveščanja velja za kapitane ribiških plovil Unije, ki imajo na krovu vsaj eno tono sardona ali eno tono sardele.

Člen 11

Sistem za spremljanje plovil

1. Za namene te uredbe se uporaba določb člena 9(2) Uredbe (ES) št. 1224/2009 razširi na ribiška plovila, katerih dolžina čez vse je osem metrov ali več in ki v Jadranskem morju izvajajo ciljni ribolov malih pelagičnih vrst.
2. Izjema iz člena 9(5) Uredbe (ES) št. 1224/2009 se ne uporablja za plovila, ki v Jadranskem morju ciljni ribolov malih pelagičnih vrst izvajajo v skladu s to uredbo, in sicer ne glede na njihovo dolžino.

Člen 12

Elektronsko izpolnjevanje in pošiljanje ribolovnih ladijskih dnevnikov

1. Za namene te uredbe se obveznost vodenja elektronskega ribolovnega ladijskega dnevnika in njegovega pošiljanja pristojnemu organu države članice zastave v elektronski obliki vsaj enkrat dnevno, določena v členu 15(1) Uredbe (ES) št. 1224/2009, razširi na kapitane ribiških plovil Unije, katerih dolžina čez vse je osem metrov ali več ter ki izvajajo ciljni ribolov sardona ali sardele.
2. Izjema iz člena 15(4) Uredbe (ES) št. 1224/2009 se ne uporablja za kapitane plovil, ki izvajajo ciljni ribolov sardona ali sardele, in sicer ne glede na dolžino plovil.

Člen 13

Določena pristanišča

Prag, ki se uporablja za živo težo vrst zadevnega staleža, za katerega velja večletni načrt, nad katero mora ribiško plovilo svoj ulov iztovoriti v določenem pristanišču ali kraju blizu obale, kot določa člen 43 Uredbe (ES) št. 1224/2009, je:

(a) 2 000 kg sardona;

(b) 2 000 kg sardele.

POGLAVJE VI
PREGLED

Člen 14

Ocena večletnega načrta

Pet let po začetku veljavnosti te uredbe in nato vsakih pet let Komisija zagotovi oceno učinka večletnega načrta na staleže, za katere se uporablja ta uredba, in ribištvo, ki izkorišča te staleže. Komisija rezultate te ocene predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

POGLAVJE VII
POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 15

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se podeli Komisiji pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 6 in 7 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od datuma začetka veljavnosti te uredbe. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece prek koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 6 in 7 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členoma 6 in 7, začne veljati samo, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta v dveh mesecih od uradnega obvestila o tem aktu ali če pred iztekom navedenega roka oba obvestita Komisijo, da

delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE VIII
KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*